

*«Припадаючи до зачарованих джерел
пристрасного слова і пристрасної мислі
Григорія Сковороди, ми відчуваємо, як сиві
многотрудні віки проходять через наші серця»*

(М. Стельмах)

Григорій Сковорода — одна з найяскравіших постатей української культури XVIII століття, яка втілила в собі глибокі філософські ідеї, поетичний талант і просту, але насичену життєву філософію. Сковорода є не лише видатним мислителем, а й символом духовного пошуку та незалежності.

Вибравши шлях мандрівного філософа, він став подорожувати Україною, вивчаючи народні звичаї, фольклор та усну традицію. Це стало основою його творчості і філософії, які наголошували на важливості внутрішнього світу людини.

Сковорода вважав, що справжнє щастя досягається через самопізнання і гармонію з природою. Його концепція «сродної праці» говорить про те, що кожна людина має знайти своє покликання, відповідно до своїх внутрішніх здібностей. Цю ідею він виразив у своїх творах, які поєднують філософські роздуми з поезією.

Сковорода написав багато алегоричних казок, віршів та філософських трактатів. Його мовлення відзначається простотою і влучністю, що робить його думки доступними для широкого загалу. «Діалоги», «Пісні», «Харківські байки» — це лише деякі з його творів, які відображають його глибокі філософські ідеї.

Він був не лише мислителем, а й соціально активною особистістю. Він критикував суспільні порядки свого часу, зокрема, лицемірство, корупцію та нерівність. У своїх поглядах він часто звертався до християнських цінностей, закликаючи людей до добродійності, чесності та простоти.

Життя Сковороди стало свідченням того, що справжнє багатство полягає не в матеріальних благах, а в духовному розвитку.

Сьогодні Григорій Сковорода вважається не лише класиком української літератури, а й видатним філософом, чії ідеї залишаються актуальними. Його творчість вплинула на багато поколінь українців,

надихаючи на пошуки сенсу життя та розуміння власного місця у світі. Учення Григорія Сковороди допомагають нам жити та боротися за перемогу, за право бути собою, адже філософ залишив нащадкам феноменальну духовно-педагогічну спадщину, що не втрачає своєї актуальності і в наш час.

Бібліотека ЗВО УКД, вшановуючи пам'ять Сковороди, підготувала тематичну виставку літератури.

Афоризми з творів Григорія Сковороди

- Без бажання все важке, навіть найлегше.
- Без ядра горіх ніщо, так само як і людина без серця.
- Безумцеві властиво жалкувати за втраченим і не радіти з того, що лишилось.
- Бери вершину і матимеш середину.
- Більше думай і тоді вирішуй.
- Бути щасливим – це значить пізнати, знайти самого себе.
- В усіх науках і мистецтвах плодом є вірна практика.
- Визначай смак не по шкаралупі, а по ядру.
- Вірю, що більше елею має в своїх гладеньких словах улесник, аніж батько, коли карає, і що фальшива позолота блищить краще від самого золота... Але згадай приказку: "Вихвалявся гриб гарною шапкою, та що з того, коли під нею голови нема".
- Вода без риби, повітря без пташок, час без людей бути не можуть.
- Все минає, але любов після всього зостається.
- Всяка їжа і пиття смачні й корисні, але треба знати час, місце, міру й особу.
- Де серце повне вагань, там огида і нудьга.
- Демон проти демона не свідчить, вовк вовчого м'яса не їсть.
- Для шляхетної людини ніщо не є таким важким, як пишний бенкет, особливо коли перші місця на ньому займають пустомудрі.
- Добрий розум робить легким будь-який спосіб життя.
- Духовна зброя дужча за тілесну.
- З видимого пізнавай невидиме.
- З усіх втрат втрата часу найтяжча.
- Збери всередині себе свої думки і в собі самому шукай справжніх благ.
- Зовсім мертва людська душа, позбавлена природної своєї справи, подібна до каламутної і смердючої води, що замкнена в темряві.

- Кожен є той, чиє серце в нім
- Коли твердо йдеш шляхом, яким почав йти, то, на мою думку, ти щасливий.
- Кому душа болить, тому весь світ плаче.
- Краще голий та правдивий, ніж багатий та беззаконний
- Любов виникає з любові; коли хочу, щоб мене любили, я сам перший
- Найгірша хвороба – хворіти духом.
- Найкраща помилка та, якої допускаються у навчанні.
- Наскільки трудне все те, що непотрібне і дурне! Наскільки легке і солодке все, що істинне і потрібне.
- Наступний, весело освітлений день – плід учорашнього, так само як добра старість – нагорода гарної юності.
- Не все те неправильне, що тобі незрозуміле.* Не все те отрута, що неприємне на смак.
- Не за обличчя судить, а за серце.* Не любить серце, не бачачи краси.
- Не називай солодким те, що породжує гіркоту.
- Не розум від книг, а книги від розуму створились.
- Не суди лиця, суди слово.
- Немає нічого небезпечнішого за підступного ворога, але немає нічого отрутнішого від удаваного друга.
- Ні про що не турбуватись, ні за чим не турбуватись – значить, не жити, а бути мертвим, адже турбота – рух душі, а життя – се рух.
- Пізнаєш істину – ввійде тоді у кров твою сонце.
- Світло відкриває нам те, про що ми у темряві лише здогадувалися.
- Сліпі очі, коли затулені зіниці.
- Солодке пізнає пізніше той, хто може проковтнути неприємне.
- Ти не можеш віднайти жодного друга, не нашукавши разом з ним і двох-трьох ворогів.
- Тінь яблуні не заважає.
- Тоді лише пізнається цінність часу, коли він втрачений.
- Хіба не любов усе єднає, будує, творить, подібно до того, як ворожість руйнує?
- Хто думає про науку, той любить її, а хто її любить, той ніколи не перестав вчитися, хоча б зовні він і здавався бездіяльним.
- Чи не дивина, що один у багатстві бідний, а інший у бідності багатий?
- Шукаємо щастя по країнах, століттях, а воно скрізь і завжди з нами.
- Що вподобав, на те й перетворився.
- Як хто посіє в юності, так пожне в старості